TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL **2**

Vergaderjaar 2026-2027

36 984 (R 2222) **Intrekking van de Rijkswet van 10 februari 2017, houdende wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap in verband met het intrekken van het Nederlanderschap in het belang van de nationale veiligheid (Stb. 2017, 52) en tot wijziging van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017**

Nr. 19 **AMENDEMENT VAN HET LID MARKUSZOWER C.S. TER VERVANGING VAN DAT GEDRUKT ONDER NR. 10**[1]
Ontvangen 18 november 2026

De ondergetekenden stellen het volgende amendement voor:

I

In het opschrift wordt na “wijziging van” ingevoegd “de Rijkswet op het Nederlanderschap en”.

II

In de beweegreden wordt na “behouden blijft” ingevoegd “en dat het tevens gewenst is de Rijkswet op het Nederlanderschap te wijzigen”.

III

Na artikel I wordt een artikel ingevoegd, luidende:

ARTIKEL IA

Artikel 8 van de Rijkswet op het Nederlanderschap wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onder c, wordt “vijf jaren” vervangen door “tien jaren”.

2. Het derde lid vervalt.

Toelichting

Vijf jaar verblijf maakt iemand geen Nederlander. Het Nederlanderschap geeft in één keer alle rechten van het burgerschap, waaronder het kiesrecht, de toegang tot openbare ambten en het vrije verkeer als burger van de Europese Unie. Die rechten horen bij wie zich duurzaam aan het Koninkrijk heeft verbonden, en daarvoor is vijf jaar te kort. Dit amendement verdubbelt daarom de termijn. Wie Nederlander wil worden, moet direct voorafgaand aan het verzoek tien jaar onafgebroken toelating en hoofdverblijf in het Koninkrijk hebben.

Daarnaast vervalt de verkorte termijn van twee jaar. Die regeling werkt nu als volgt. Wie zijn verblijf in het Koninkrijk onderbreekt, door tussentijds te vertrekken of door een onderbreking in de toelating, begint voor de termijn van vijf jaar opnieuw te tellen. Heeft hij echter alle periodes van toelating en hoofdverblijf bij

[1] Vervanging in verband met een wijziging in de ondertekening.

elkaar opgeteld ten minste tien jaar in het Koninkrijk doorgebracht, dan volstaat twee jaar onafgebroken verblijf direct voorafgaand aan het verzoek. Wie acht jaar in Nederland woonde, vertrok en later terugkeerde, kan zo twee jaar na terugkomst naturaliseren.

Naast een hoofdregel van vijf jaar was dat een beperkte verkorting. Naast een hoofdregel van tien jaar holt de regeling die hoofdregel volledig uit. Wie in losse periodes tien jaar bijeen heeft gebracht, zou na twee jaar onafgebroken verblijf Nederlander kunnen worden, terwijl wie negen jaar onafgebroken in het Koninkrijk woont nog moet wachten. Wie het Koninkrijk tussentijds verliet, zou zo voorgaan op wie bleef. De tien jaar gelden daarom voor iedereen en moeten onafgebroken zijn.

Tien jaar is op dit moment de langste termijn die het Europees Verdrag inzake nationaliteit toelaat. Artikel 6, derde lid, van dat verdrag staat een verblijfseis van ten hoogste tien jaar toe. Het amendement benut die ruimte volledig.

Met tien jaar sluit Nederland aan bij de strengste landen in Europa. Zwitserland eist tien jaar verblijf, waarvan drie in de laatste vijf jaar, en daarnaast een vestigingsvergunning. Oostenrijk, Italië en Spanje eisen eveneens tien jaar, Denemarken negen jaar onafgebroken verblijf. Zweden verhoogde de termijn op 6 juni 2026 van vijf naar acht jaar en past die ook toe op verzoeken waarop nog niet was beslist.

Markuszower
Lammers
Schilder